

**Brev till Selma
Lagerlöf från
Sophie Elkan:
1893-1898. L 1:1 -
68**

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Chy 31 Januari 1898.

160

Kärlst minne!

När jag såg Salma Lagerlöf
sittast gästas på Skansen, länkade denna roman
hoppas snart komma till en bra utgåvan
och jag vill hos förläggarna Almqvist & Wikström
broschyrtryckeriet för Göteborgs stad och län, ämnat
Dinmin 1898.

Concent. Tiesclenbergstr. palatset.

Det är en lika prestans
och skrift för första kapitel i en roman som
Comedia: Tiesclenbergstr. palatset, och den som
kändes in gör sig till en skrift en psykologisk
publik- historisk roman för James Fiedrich
Dickson gör det denna boken, ty den var James
Fiedrich aldrig med.

Det är verkligen värdt att ha en dags doppen,
dagens och varen ordaglig för arbete för en sådan
best. Det är ett förtjänande, de senaste varen
varen en gång vid den här tiden för att varen med.

Det var svært høje aftener og galemt,
men er underligt skint, man vil se tyngsel
af en meget præget fortæller. Jeg var mest med
Elfrida som skyldig i sin "retning i kalder"
benygt, hvor hun mente, som bestemt at vis
prinsstatens. "Jeg var jo et mellem mellem
och for Gudske Gudom. Elfrida och Elsa had
blått vere: vestbytte och varet for mig, men
de skule opp. eller Elfrida gik det inte an
at tale. Fikoy, ammet an om Terne rasum
Jeg kunde hef for Selma idy, hun kate
Elfrida - Ja, ja - det an roligt at se
Lytne si Roy - (Det si jaged for Elsa til. Den
tykte, at de varit kendt sammen med
med ofte tekstudtry, men var meget mere -
siget med sin udførelse at. Skifer om i jern,
hvilket jeg si vilde om. Den skifer varit til
dig vil her at si an: vers ejon, atmenten de

galemt men udførelse. Det var i sin egen at
Jag alle gængs versigt om end vist, som skuler kude hof af skuler om de
Elfrida vilde skuler hvor vilde men ^{hvilket tykte}
stoyret kun in = menan Selma at jeg vilde
skifer som en svært til det om: - Den vilde
benygt och sig benygt herom. Den an atmenten

betalt. Du förstår att det var mycket
 gämsamt med tillägg på den festen. Först
 spelade Jellingqvist, Skanda och Peter Strömer
 in Beethovens tre akorles gämsligt i
 spelade hem några pianostycken, vi gånge vi ut
 i godafestningar i galleriet där kuffter var
 uppdruken. Under den tiden såg jag med Otter
 Almskemmer ut talade om H. Haldens affär
 här, om besvärlighet och anstiftelse. Det var snarast
 och till ingenting betalade för en konvullation
 hade han det gjort, skulle jag ha konvullat
 honom till hemman Carnegie or camp. Men han
 det gudskelef kommit i längd, ut stannad,
 byggande gämsla och ständigt ser jag med
 Ollas. Vid det här laget tar vi väl
 jag vigen eller inte tänker på hvilken betydelse
 minn om vägen upp och ned, var jag då tänkte
 att en filosofen vi gåden att en tvingig konv
 men också om den famn att den verkliga har
 till i dig, i vinst om den kopf har arbetat. Men
 jag skall inte tala om Ollas; det här kuffter.
 Och i kuffter minsta tulla om min
 minnrest! ! ! -

Redan i intagis föreställningarna gånge vi till be-
spis åt hvar Wienars och legend och ett par
sånge af en liten flicka klög, hvilka Elfrida
accompanjerade. Rösterna som hörd men sångens
dilettant eller amstraisnummer. Nej, hur
man kan döma och juble i de så starka men
till, skön musik. Det är en riktig välgång
att se dylika personer. När vi bli gånge och
satt i båten skiffen bringes och oss mycket
sitt skola vi flästa tittningarna och var
elocution i skicket. — Ou! —

Li om någon delat vid måltid men i
vestibulen — det var öfver 100 personer —
prakt 150. Volimärskan Elfrida fick mig
till borden och om min dröjning och de
ganska tillfäst tittningarna. Vi talade sedan
i den del af öfver gånge i galleriet. Flantern
om half 1 men fj kunde beståda dröjning till
3/4 på Toff och om den tiden nämnde gick fj
blott öfver till att ingi ande till värdskapet.
Eller vi talade de om, att skreda skolan
spela solo. Och det kunde fj inte undvika. Li

my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'
my 'england' & my 'england' of 'england' my 'england'

163

och j' beständ och inte veta, men det är
omöjligt att veta.
Du ser du, att du kommer in i de finaste
butiker. Gethen, när du kommer. Men
du menar väl inte, att du ej kommer för den
1 Juni, om du inte kan komma för den
du kommer du allt för en liten utkomst för Rocke
kunde. J' menar bara med 80 åringar och
sagande barn. J' kan inte jämföra med
barnen. J' menar jämföra om j' kan ta
litet ut med - j' kan j' är j' fast, men i
krandyslipet.

J' menar j' är j' fast och jag har
en rad och jag har det hos Boman, j' är j' fast
i den värdet. Du säger, att j' är j' fast och
j' är, när j' är i ordentlig förtroende och
Magan mig j' är i ordentlig förtroende. J' är
i ordentlig förtroende, om j' är j' fast och j' är
inte van afundigt om j' aldrig var j' är
nyttbarhet kunnat j' mig inte j' är, eller du
vet att j' är i ordentlig förtroende mig j' är j' fast
utan j' är j' fast. Det är j' fast och j' är j' fast

